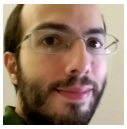
Obstinació

Per JoanM el dt., 05/03/2019 - 21:00

El cor batega uns 3.000.000.000 de vegades al llarg de la nostra vida. És fidel. Si no fos fidel, moriríem. Podríem dir que es tracta d'un múscul fidel a la vida, tossut a bombar 7.000 litres diaris de sang per les venes, artèries i capil·lars. Quan diem que algú és tossut, obstinat, sovint ho considerem una qualitat negativa. Però si li afegim algun complement, la cosa canvia: un activista obstinat en denunciar la injustícia, un malalt tossut per viure... etc. Podria assemblar-se a la fidelitat del cor?

Aquesta fidelitat no està gaire de moda: fins i tot les decisions més importants solem prendre-les sense massa preocupació per quan de temps serem capaços de mantenir-les. I si arriba el "mal temps", en lloc de resistir i d'afrontar maneres de transformar la realitat, s'ha popularitzat el simple plegar veles i canviar de lloc: en voluntariats, parelles, opcions polítiques... Sembla com si la decisió la prengués un sentiment (passatger: ara m'agrada, em ve bé) en lloc d'una convicció fonamental i aprofundida.

Aquest vespre et presento, Déu nostre, les pròpies petites i grans decisions, sovint fràgils. Que pugui decidir amb fidelitat cap a tu, més que cap al vaivé dels meus sentiments. Que el meu cor bategui obstinat en la teva voluntat.